

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การปกครองท้องถิ่นของไทยได้เริ่มต้นขึ้นเป็นครั้งแรกในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงโปรดให้มีการสุขาภิบาลกรุงเทพฯขึ้นใน ร.ศ.116 และสุขาภิบาลท่าฉลอม ในปี พ.ศ. 2448 ต่อมาในปี พ.ศ. 2476 ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาลขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติบริหารแห่งราชอาณาจักรสยาม พ.ศ. 2476 และในสมัยของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม องค์กรปกครองท้องถิ่นที่เรียกว่า “สภาตำบล” ได้ถือกำเนิดขึ้นมาตามแนวคิดที่ว่า ตำบล หมู่บ้าน เป็นการปกครองท้องถิ่นในชนบทยังไม่เจริญเพียงพอที่จัดให้มีการปกครองในรูปของสุขาภิบาลหรือเทศบาลได้ ประกอบกับประชาชนในเขตตำบล หมู่บ้าน ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในการปกครองและไม่มีโอกาสจะเข้าร่วมในการปกครองตามแนวประชาธิปไตยได้มากนัก การจะพัฒนาการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยจำเป็นต้องฝึกสอนประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้มีโอกาสร่วมปฏิบัติด้วยจุดเริ่มแรกที่สภาตำบลเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาการเมืองการปกครองก็โดยผลของคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 222/2499 เรื่อง ระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน ลงวันที่ 8 มีนาคม 2499 (ช่วงศั กษะบุตร. 2539 : 101)

นับจากที่ได้มีการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน ในปี พ.ศ. 2499 เป็นต้นมา การบริหารราชการของสภาตำบลก็ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลายครั้ง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน คณะปฏิวัติได้มีการจัดระเบียบบริหารในตำบลใหม่ตามประกาศฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 และได้ดำเนินเรื่อยมาจนกระทั่งในปี พ.ศ. 2535 เมื่อรัฐบาลภายใต้การนำของ นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้กำหนดนโยบายด้านการปกครองที่จะส่งเสริมให้องค์กรปกครองท้องถิ่นระดับตำบลเป็นนิติบุคคล เพื่อให้มีความคล่องตัวและร่วมกันแก้ไขปัญหาของประชาชนในตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงมหาดไทยจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลต่อรัฐสภา และเมื่อรัฐสภาได้มีมติผ่านร่างกฎหมายดังกล่าวและประกาศใช้เป็น พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แล้ว กฎหมายฉบับดังกล่าวมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538 เป็นต้นไป ทำให้มีการยกเลิกสภาตำบลตามประกาศคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 326 ทั้งหมดทั่วประเทศแต่ให้บรรดาคณะกรรมการสภาตำบลที่มีอยู่ก่อนกฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับอยู่ในตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระของประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 และให้กระทรวงมหาดไทยยกฐานะสภาตำบลดังกล่าวขึ้นเป็น “สภาตำบล” พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคล และกรณีสภาตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 150,000 บาท กระทรวงมหาดไทยจะทำการยกฐานะสภาตำบลขึ้นเป็น “องค์การบริหารส่วนตำบล” (ชวงส์ ฉายะบุตร. 2539 : 145)

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับสภาตำบลเมื่อได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายแล้ว จำเป็นต้องดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจากรายครัวในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นหมู่บ้านละสองคนอีก และกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามมาตรา 45 และมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมเพิ่ม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 เพื่อเข้าไปทำหน้าที่บริหารในองค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้นายอำเภอเป็นผู้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตน องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ถือปฏิบัติตามหลักการกระจายอำนาจจากรัฐบาลสู่ท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง โดยมีคณะผู้บริหารองค์กรท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งจากรายครัวในท้องถิ่นเอง ภายใต้บัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่รัฐให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักสำคัญของการปกครองท้องถิ่น ที่จัดให้มีการเลือกตั้งเพื่อให้คนในท้องถิ่นเข้ามาเป็นตัวแทนของประชาชนในการปกครองตนเอง มีองค์กรสภาท้องถิ่น มีเขตพื้นที่ในการบริหารและความรับผิดชอบตามหน้าที่กำหนดไว้ให้ มีสถานนิติบุคคลเพื่อผลสมบูรณ์ในการดำเนินการก่อนนิติกรรม มีรายได้มีอำนาจในการจัดงบประมาณ และมีความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง โดยมีรัฐบาลที่คอยกำกับดูแลระดับนโยบายทั่วไป ภายใต้เงื่อนไขของกฎหมาย ระเบียบ คำสั่งของรัฐบาลกลางตามหลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) (จรัส สุวรรณมาลา. 2542 : 12)

การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมเพิ่ม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 67 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่หน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหาร ดังนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัด ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดี ของท้องถิ่น
9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณ หรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ผ่านมาภายหลังจากที่ได้มีการจัดตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นระยะเวลากว่า 10 ปี ที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายให้มืองค์การบริหาร ส่วนตำบล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการด้านพัฒนาตำบล ซึ่งหมายถึง การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม บางครั้งในการดำเนินงานนั้นมีทั้งปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ความไม่พร้อมของประชาชนและรายได้ของท้องถิ่น โดยเฉพาะสมาชิกสภาองค์การบริหาร- ส่วนตำบลที่มีอยู่ทุกหมู่บ้านและเป็นตัวแทนของประชาชนเข้ามาทำหน้าที่ในสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ความไม่เข้าใจต่อขั้นตอน ระเบียบ กฎหมาย และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความไม่เข้าใจบทบาทการดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งถือเป็นปัญหาที่ สำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานหากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเข้าใจในบทบาท หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กำลังดำเนินการ ก็จะทำให้การดำเนินงานนั้นสำเร็จลุล่วง ไปด้วยดี ทำให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบรรลุต่อนโยบายการกระจายอำนาจ สู่ท้องถิ่น

ปัจจุบันการดำเนินงานด้านต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบล ยังมีปัญหาบางประการ หน่วยงานที่สำคัญเช่น สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (2539 : 22 อ้างถึงใน วรุตม์ เจตย์ภัทรนาท. 2541 : 40) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทและความสัมพันธ์ของ ส่วนราชการ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเรื่องที่คนส่วนใหญ่ทั้งประชาชนและข้าราชการ ที่ปฏิบัติหน้าที่ยังไม่เข้าใจในสาระรายละเอียดซึ่งมีผลทำให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ

การประสานงาน การช่วยเหลือสนับสนุนและความเกี่ยวเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่เกิดปัญหาขัดข้องได้ และการเข้าไปให้คำแนะนำ ปรีกษาช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาค จะต้องระวังมิให้ก้าวล่วงเหลื่อมล้ำไปในทางที่เกินขอบเขตจนกลายเป็นผู้ชี้แนะ หรือเข้าครอบงำองค์การบริหารส่วนตำบลได้ และเจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาคที่จะให้คำแนะนำควรมาจากทุกกระทรวง ทบวง กรม จึงจะทำให้กระบวนการพัฒนาตนเองของท้องถิ่นเป็นไปด้วยความราบรื่น และ โกวิทย์ พวงงาม (2548 : 257) ได้สรุปวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลว่า ปัญหาอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กำหนดไว้ไม่ชัดเจน ไม่คำนึงถึงฐานะการคลังและขีดความสามารถทางการบริหาร รวมถึงทักษะด้านเทคนิคต่างๆ ทำให้้องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนมากที่มีรายได้น้อยและขาดความรู้ทางเทคนิคไม่สามารถดำเนินกิจการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ได้ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและความศรัทธาของประชาชนต่อองค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจน้องค์การบริหารส่วนตำบลสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บริหาร้องค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่เข้าใจในบทบาทอำนาจและหน้าที่ รวมถึงการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่นั้นๆว่าจะดำเนินการได้อย่างไร หรืออาจกล่าวได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ยังขาดทักษะในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ขาดคู่มือที่จะแนะนำการทำงานตามอำนาจหน้าที่ที่เป็นรูปธรรม เข้าใจง่าย และปฏิบัติได้

จากสภาพที่ปรากฏข้างต้น การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลสองฝ่าย โดยฝ่ายหนึ่งทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติโดยมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งทำหน้าที่ในสภาให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล อีกทั้งการควบคุมการปฏิบัติงานของนายก้องค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ ตามมาตรา 46 และ มาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ให้มีนายก้องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบ ในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายและเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล และมาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 กำหนดให้ องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ดังนั้นการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องเข้าใจว่า บทบาทในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

ที่อยู่ภายใต้ การนำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาท้องถิ่น ผู้วิจัยซึ่งดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองอิเฒ่า อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ เห็นว่าน่าจะมีการศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ว่ามีความคิดเห็นอย่างไร อีกทั้งยังไม่มีผลงานวิชาการใดที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ และในการศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ว่ามีการดำเนินงานอยู่ในระดับใด เพื่อจะได้ปรับปรุงการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันต่อการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับ ปานกลาง
2. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 402 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 201 คน
3. พื้นที่ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 15 แห่ง ประกอบด้วย
 - 3.1 องค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระนอน
 - 3.2 องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขาม
 - 3.3 องค์การบริหารส่วนตำบลดอนสมบูรณ์
 - 3.4 องค์การบริหารส่วนตำบลนาเชือก
 - 3.5 องค์การบริหารส่วนตำบลนาดี
 - 3.6 องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสูง
 - 3.7 องค์การบริหารส่วนตำบลบัวบาน
 - 3.8 องค์การบริหารส่วนตำบลยางตลาด
 - 3.9 องค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ
 - 3.10 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองดอกแป้น
 - 3.11 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองฮีเฒ่า
 - 3.12 องค์การบริหารส่วนตำบลหัวงัว
 - 3.13 องค์การบริหารส่วนตำบลหัวนาคำ
 - 3.14 องค์การบริหารส่วนตำบลฮีต้อ
 - 3.15 องค์การบริหารส่วนตำบลอุ่มเม่า
4. เนื้อหาในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ใช้อำนาจหน้าที่ด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลตาม มาตรา 67 แห่ง พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมเพิ่ม (ฉบับที่ 5)พ.ศ.2546 เป็นบทบาทการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

- 4.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- 4.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- 4.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- 4.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 4.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 4.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- 4.7 คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- 4.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือสนับสนุนบุคลากร

เนื่องจากเนื้อหาในข้อ (9) เป็นการปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ทางราชการมอบหมาย ซึ่งในการปฏิบัติงานแล้วทางการมอบหมายงานอาจจะกระทำเฉพาะบางแห่ง และภารกิจที่มอบแต่ละแห่งอาจไม่เหมือนกันจึงอาจทำให้ข้อมูลในการดำเนินงานไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงไม่นำบทบาทและภารกิจในการดำเนินงานตามข้อ (9) มาเป็นเนื้อหาในการวิจัย

5. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

- 5.1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
- 5.2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 8 ด้าน คือ
 - 5.2.1 ด้านการ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก
 - 5.2.2 ด้านการ รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
 - 5.2.3 ด้านการ ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
 - 5.2.4 ด้านการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - 5.2.5 ด้านการ ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 - 5.2.6 ด้านการ ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

5.2.7 ด้านการ ค้ำครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.2.8 ด้านการ บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

ค่านิยมศัพท์เฉพาะ

1. **องค์การบริหารส่วนตำบล** หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5)พ.ศ.2546

2. **สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล** หมายถึง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์

3. **การดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล** หมายถึง การดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ 8 ด้าน แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และมาตรา 67

4. **ด้านการจัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก** หมายถึง มีการสร้างถนนตามแผนการดูแลรักษาดูแลถนนอยู่เสมอ การจัดให้มีป้ายชื่อถนนทุกสาย การจัดให้มีป้ายชี้เส้นทางภายในหมู่บ้าน

5. **ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล** หมายถึง การจัดให้มีการทำความสะอาดถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ การจัดให้มีถังรองรับขยะในทุกชุมชน การส่งเสริมสนับสนุนให้เยาวชนนักเรียนรักษาความสะอาดในชุมชนของตน การประสานงานร่วมมือกับภาคเอกชนในการรักษาความสะอาด

6. **ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ** หมายถึง การจัดให้มีการกำจัดขยะเป็นประจำทุกปี การจัดให้มีการกำจัดสุนัขบ้าเป็นประจำทุกปี การอบรมประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่ออย่างสม่ำเสมอ การดำเนินการการดำเนินงานร่วมมือกับหน่วยราชการอื่นหรือภาคเอกชนในการป้องกันและระงับโรคติดต่อ

7. **ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย** หมายถึง การจัดให้มีเครื่องดับเพลิงอย่างเพียงพอ การจัดให้มีอุปกรณ์ในการดูแลช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัยอย่างเพียงพอ การจัดให้มีศูนย์รับแจ้งกรณีเกิดภัยสาธารณะ การจัดตั้งอาสาสมัครรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน

แต่ละหมู่บ้าน การฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน การส่งเสริมกิจกรรมของสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

8. **ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม** หมายถึง การส่งเสริมกิจกรรมของสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ การจัดให้มีกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา การจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนา การจัดให้มีกิจกรรมอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นการส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้นอกสถานศึกษา การประเมินผลการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมในพื้นที่

9. **ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ** หมายถึง การจัดให้มีการสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มสตรี การจัดกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน การจัดให้มีการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ การจัดโครงการสงเคราะห์ ผู้พิการ การจัดทำแผนงาน/โครงการในแผนพัฒนาระยะ 3 ปีเพื่อส่งเสริมกลุ่มสตรี เยาวชน ในเขตพื้นที่มีส่วนร่วมในด้านพัฒนา

10. **ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** หมายถึง การจัดให้มีกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การจัดให้มีกิจกรรมปลูกป่าไม้เป็นประจำทุกปี การส่งเสริมจัดให้มีกิจกรรมรณรงค์ในด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม การจัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับประโยชน์ช่วยกันของคุ้มครอง ดูแลสิ่งแวดล้อม

11. **ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น** หมายถึง การจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น การส่งเสริมการให้มีผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ การส่งเสริมประเพณีต่าง ๆ ในรูปของกิจกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้ทราบถึงระดับความคิดเห็น ผลการเปรียบเทียบ และข้อเสนอแนะอันจะเป็นข้อเสนอเทศที่ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ดียิ่งขึ้นต่อไป